

ผลการสอนโดยใช้หนังสือนิทานที่มีต่อเหตุผลเชิงจริยธรรม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

The Results the ethical reasoning by a story book of students of primary grade 6

ปรารธนา พลศรี **

อมลวรรณ วีระธรรมโม ***

วันชัย ธรรมสังการ ****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้หนังสือนิทานที่มีต่อเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

1. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานก่อนและหลังสอนในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความเมตตา กรุณา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน
2. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังสอนในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน ด้านความเมตตา กรุณา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน
3. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังสอนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานกับการสอนแบบปกติ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน ด้านความมีวินัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

*ชื่อวิทยานิพนธ์

** นิสิตรปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ

*** ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

**** กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Abstract

The Results the ethical reasoning by a story book of students of primary grade 6. The research findings were as follows.

1. The said students did not differ in ethical reasoning as a whole before and after being taught by the story book. When individual aspects were considered, they differed in the aspects of presence of discipline and of honesty at the .05 level of statistical significance and in the aspect of compassion at the .01 level of statistical significance. In the other aspects they did not differ.

2. The said students did not differ in ethical reasoning as a whole before and after being taught by the normal method. Considered by individual aspects, they differed in the aspect of compassion at the .05 level of statistical significance, while in the other aspects they did not differ.

3. The said students did not differ in ethical reasoning as a whole after being taught by the story book and by the normal teaching method. When individual aspects were considered, they differed in the aspect of discipline of discipline at the .05 level of statistical significance, with no difference in the other aspects.

คำสำคัญ

การสอนโดยใช้หนังสือนิทาน, การสอนแบบปกติ, เหตุผลเชิงจริยธรรม

คำนำ

ปัจจุบันจริยธรรมเป็นปัญหาทางสังคมที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้สังคมอยู่กันอย่างสงบสุขไม่มีความวุ่นวาย หากคนในสังคมขาดจริยธรรมแล้วสังคมย่อมวุ่นวายเต็มไปด้วยปัญหาทางด้านศีลธรรมจริยธรรม การที่ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าควรจะพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมๆ กับการพัฒนาวัตถุ หากกระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นเรื่องนี้ก็จะเกิดปัญหาทางสังคมตามมาแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อลดปัญหาสังคม คือ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

จริยธรรมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการกำหนดความสุขของสังคมเป็นอย่างมาก สังคมใดสมาชิกเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมแล้ว สังคมนั้นย่อมมีแต่ความสุข การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของสมาชิกในสังคมจึงมีความจำเป็น และจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงกำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 8-9 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545)

การศึกษารั้วนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอน โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอน โดยวิธีสอนแบบปกติและเพื่อเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน โดยใช้หนังสือนิทานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
2. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบการวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมมาจัดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำและกลุ่มที่ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง

3. ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจากนักเรียนที่ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ด้วยวิธีจับฉลาก โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม
 - 1) สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 - 2) ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 3) กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน โดยผู้วิจัยให้นักเรียนศึกษาหนังสือนิทานให้เข้าใจก่อนดำเนินการสอน
 - 4) ดำเนินการสอนโดยใช้หนังสือนิทานใช้เวลาทั้งหมด 18 ครั้งๆละ ประมาณ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 วันคือ ชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (แนะแนว, รักการอ่าน, ชมรม) โดยผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุม
 - 5) กลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนแบบปกติโดยใช้เวลาทั้งหมด 18 ครั้งๆละ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 วัน คือ ชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (แนะแนว, รักการอ่าน, ชมรม) โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน
 - 6) ทดสอบหลังการเรียน (Posttest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มหลังจากนักเรียนทั้งสองกลุ่มเรียนจบทั้ง 6 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและทำการตรวจสอบผลการสอบ
 - 7) นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมาวิเคราะห์หาค่าข้อมูลทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน ก่อนและหลังการสอนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งก่อนสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 104.00 หลังสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 106.10 และการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานทั้ง 6 ด้านพบว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนสอน อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานครูผู้สอนได้หาหนังสือนิทานที่มีความเหมาะสมกับวัย ความพร้อมและวุฒิภาวะของเด็ก ความสนใจของเด็ก มีเนื้อเรื่องที่สนุกสนานเพลิดเพลิน มีคติสอนใจ และมีความหลากหลายในรูปแบบให้สอดคล้องกับบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดในแผนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สันตดา ค่านศิริวิโรจน์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองผลของการสอนการวิพากษ์วรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีต่อความสามารถในการคิดของเด็กวัยอนุบาลพบว่าการ สอนวิพากษ์วรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีต่อความสามารถในการคิดของเด็กวัยอนุบาล ทำให้เด็กมีความสามารถและได้พัฒนากระบวนการคิดของตนเองได้มากขึ้น ทั้งการจัดลำดับ การขยายความ และการตีความที่เด็กสามารถบอกเหตุการณ์ก่อน - หลังของนิทาน สามารถบอกรายละเอียดตัวละคร และบอกฉากสำคัญได้ และจากการสอนวิพากษ์วรรณกรรมสำหรับเด็กนี้ทำให้เด็กได้พัฒนาความสามารถในด้านการคิดได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิราวรรณ เนตรสว่าง (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมเสริมประกอบนิทาน สำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการดำเนินการพบว่าด้านประโยชน์ของกิจกรรมเสริมประกอบนิทานที่มีต่อเด็ก ผลการประเมิน ได้คะแนนอยู่ในระดับ 4.29 สามารถแปลความหมายได้ว่า กิจกรรมเสริมประกอบนิทานมีประโยชน์ในการช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมือให้ประสานสัมพันธ์กับตา ช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างทำกิจกรรม ช่วยพัฒนาความคิดริเริ่มและช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นมากที่สุด ด้านลักษณะของกิจกรรมเสริมประกอบนิทาน ผลการประเมิน ได้คะแนนอยู่ในระดับ 4.29 สามารถแปลความหมายได้ว่า กิจกรรมในกลุ่มนี้มีลักษณะที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในนิทาน กิจกรรมง่ายต่อการนำไปใช้ กิจกรรมน่าสนใจและกิจกรรมมีความหลากหลายมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนางณอมขวัญ สกุลพานิช (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 พบว่าหนังสือนิทานประกอบภาพ สำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ 83.17/ 82.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และเด็กมีพัฒนาการทางภาษาหลังจัดประสบการณ์สูงกว่า ก่อนจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจินตนา ทองสอน (2551: บทคัดย่อ)

ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือนิทานภาพสามมิติเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา และคุณธรรม จริยธรรมของ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาและคุณธรรม จริยธรรม หลังใช้ หนังสือนิทานภาพสามมิติเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและคุณธรรม จริยธรรมของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานภาพสามมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน นักรเรียนได้อ่านหนังสือนิทานสำหรับเด็กที่ผ่านการวิเคราะห์มาแล้วว่ามีตัวละครเป็นตัวแทนในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม และได้เห็นตัวแทนในนิทานให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ทำให้เด็กได้รับเอาเหตุผลเชิงจริยธรรมที่ตัวละครในนิทาน ใช้ในการแก้ปัญหานั้นมาไว้ใช้ในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ ของตนเอง

2. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังได้รับการสอน ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งก่อนสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 103.30 หลังสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 104.80 และการเปรียบเทียบเหตุผล เชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ ทั้ง 6 ด้าน พบว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ ด้านความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนสอน อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนแบบปกติเป็นการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนได้เรียนรู้เป็นประจำโดยครูนำ ใบความรู้มาให้นักเรียนอ่าน และให้นักเรียนทำใบงานจากใบความรู้ที่ครูเตรียมมา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีสอนแบบปกติมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ บำเพ็ญ การพานิชย์ (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมการอ่าน การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือและ กิจกรรมสนทนาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนอายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนอนุบาลระยอง จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการสนทนา ประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติ แบบทดสอบ พัฒนาการอ่านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ผลการศึกษพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนา ประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติ แบบทดสอบ พัฒนาการอ่านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ผลการศึกษพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนา ประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติ มีพัฒนาการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า คะแนนเฉลี่ย พัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมเสริมการอ่านแตกต่างจาก กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่าน ตัวหนังสือและกิจกรรมสนทนาแบบปกติแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2537:50-51) ได้ศึกษาเรื่องวิธีการสอนแบบปกติว่า เป็นการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ด้วยการสอนแบบบรรยาย เป็นผู้ประกอบกิจกรรมการสอนทุกอย่างส่วนนักเรียนเป็นผู้ฟัง ผู้ชมและทำตามคำสั่งของครู

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งการสอนโดยใช้หนังสือนิทาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 106.10 การสอนแบบปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 104.80 และการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ทั้ง 6 ด้าน พบว่าด้านความมีวินัย การสอนโดยใช้หนังสือนิทานหลังเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ เพราะว่าการสอนทั้ง 2 แบบ เน้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความเสียสละ และความประหยัด เหมือนกัน ดังนั้นผลคะแนนของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองโดยใช้หนังสือนิทานกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ คะแนนจึง ออกมาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน โดยใช้หนังสือนิทานหลังเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ จิตรจำนง รัตนสกุล (2538:บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองสอนเนื้อหาคุณธรรมในหนังสือการ์ตูนภาษาไทย- ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คุณธรรมด้านส่งเสริมที่พบมากที่สุด ใน หนังสือการ์ตูนภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ ได้แก่ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ

เสียสละ การคบมิตร และความสุขพ้ออ่อนน้อม คุณธรรมด้านทำลายที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ ความเป็นผู้ไม่มีสติขยับยังชั่วใจ การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย การไม่มีความเมตตากรุณา ความไม่ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว และความไม่ซื่อสัตย์สุจริต นักเรียนประถมศึกษา และนักเรียนมัธยมศึกษา มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรม ในหนังสือการ์ตูนภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน และระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมในหนังสือการ์ตูนภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพาวดี วงษ์เพ็ญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า การเปรียบเทียบ การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาริธมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพศแตกต่างกันในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ในด้านความตรงต่อเวลา และด้านความมีวินัย มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน อายุต่างกัน ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน แผนการเรียนต่างกัน ในภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านการรับรู้ของนักเรียนที่มีแผนการเรียน ระดับชั้นต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนศิลป์ภาษา กับแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และนักเรียนที่มีแผนการเรียนวิทยาศาสตร์กับแผนการเรียนไทย-สังคมมีการปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการสอนโดยใช้หนังสือนิทานที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานก่อนและหลังสอนในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความเมตตากรุณา มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ และด้านความประหยัด ไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังสอนพบว่า ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน ด้านความเมตตากรุณา มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ และด้านความประหยัด ไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังสอนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานกับการสอนแบบปกติ พบว่า ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน ด้านความมีวินัย มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเมตตากรุณา ด้านความเสียสละ และด้านความประหยัด ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นเพราะตัวแปรการสอนโดยใช้หนังสือนิทานกับตัวแปรการสอนแบบปกติ น่าจะมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางให้แก่ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำมาส่งเสริมการพัฒนาจริยธรรมให้แก่แก่นักเรียน เพื่อช่วยลดปัญหาสังคม และประเทศชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมนักเรียนนั้น อาจมีปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู สภาพสังคม สติปัญญา ทักษะ ฯลฯ ดังนั้นครูผู้สอน และสถานศึกษาควรมีการจัดนิเทศการผลงานผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูก โครงการการบันทึกทำความดีของลูก เพื่อช่วยกันพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนให้ได้ผลที่สุด
2. การเสนอนิทานกับนักเรียน สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การอ่าน การเล่าให้ฟัง การให้อ่านพร้อมทั้งเล่น และแสดงละครประกอบ ดังนั้นครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการนำไปใช้เวลาใดควรเสนอละครแบบใด และนำไปใช้กับนักเรียนแบบใดได้ผลที่สุด

- จิตรจำนง รัตนสกุล. (2538). การศึกษาเนื้อหาด้านคุณธรรมในหนังสือการ์ตูนภาษาไทย-อังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนาทองสอน. (2551). การพัฒนาหนังสือนิทานภาพสามมิติเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและคุณธรรมจริยธรรมของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1. พิษณุโลกการพิมพ์.
- จิราวรรณ เนตรสว่าง. (2547). คู่มือการจัดกิจกรรมเสริมประกอบนิทานสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่2. โปรแกรมวิชาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ถนอมขวัญ สกุลพานิช. (2551). การพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพสำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์.
- บำเพ็ญ การพาณิชย์. (2539). พัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมการอ่าน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2542.
- สนัดดา คำนศิริวิโรจน์. (2547). ผลของการสอนนิพจน์วรรณกรรมสำหรับเด็กที่มีต่อความสามารถในการคิดของเด็กวัยอนุบาล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุพาวดี วงษ์เพ็ญ. (2546). การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์.